

Svad dernæst angaar Lønningsvilkåarene, maa jeg bestemt fastholde, at Bestillingen som Skovtassere og Jiltalbestyrer i Esrom, en Bestilling, hvortil er henlagt Oppebørselen af over 1 Million Kr. årlig og selvstændig Regnskabsafleggelse for henved Halvdelen af dette Beløb (Etablintraberne), umulig kan ventes tilfredsstillende besørget, naar der ikke dertil mindst kan henlægges en Nettoindtægt af 4,000 Kr. saameget mere som Manglen af Pensionæret i høi Grad vil indskrænke Valget ved Bestættelsen. Sdet jeg iverigt ogsaa maa antage, at Lovforslaget, saaledes som Lønningsvilkåarene der ere fastsatte, gaar ud fra Forudsætningen om en mindst ligesaa stor Nettoindtægt, men Jiltalaget feil med Hensyn til Skjønneth over den fornødne Afgift til Kontorhold, hvilket antages der at være anslaaet til kun 2,000 Kr. +  $\frac{1}{3}$  af de uvisse Indtægter i Enhold til den Regel, der er fastslaaet ved Lov af 30te. Marts 1876 om Amtsforvalternes Kontorhold — Ial jeg der kun fremsætte nogle Bemærkninger angaaende den i Lovforslaget angivne Lønnings m a d e.

Procenterne af eilagte Refognitionen ved Gierliste kunne ikke tillægges Jiltalbestyreren; thi den eneste Grund til, at disse Procenter overhovedet tillægs, er den, at det er stemmende med Statskassens Løb, at vedkommende Oppebørselsbetjent personlig er interesseret i, at intet Tilfælde, hvori Refognition skal gives, undgaar Opmærksomheden, hvilket meget let kan hændes; men i saa Henseende er det kun Bestyreren af Hovedkontoret, hvor Bøgerne føres, Afkomstberigtigelse sker o. s. v., som overhovedet kan udrette Noget, og disse Procenter maa altsaa henlægges til Amtstuen i Frederiksborg. Det Samme gjælder dernæst om det Honorar, som Brandforsikringsudbetaler for Oppebørsel af Brandhjælpspenge, idet dette er bestemt for den Embedsmand, der har Ansvaret for Opdræningen, og afslægger Rede og Nødtighed for den, hvilket selvfølgelig er Amtsforsvalteren. Svad endelig angaar Procenter af Salg af Stempelpapir, da har Stempeloven overladt Ordningen heraf til Administrationen, for at den altid kan svare til Forholdenes mulig velende Krav, og herimod vilde det fride, hvis der i en eventuel Lov, saaledes som i Lovforslaget, toges Bestemmelse om at henlægge Salget af Stempelpapir for et vist Omraade til en bestemt Bestillingsmand. Men om end disse Procenter saaledes ikke kunne optages i Løben, er der iverigt Intet til Hindre for, at der ved Lønningsvilkåarenes Fastsættelse tages Hensyn til, at dette Salg efter al Sandsynlighed vedblivende vil være henlagt til Jiltalen eller Skovtassen. Procentbeløbet kan anslåas til henved 200 Kr.

Ved Fastsættelsen af Honorarets Størrelse vil det, naar Udgangspunktet er, at Vedkommende bør have en Nettoindtægt af mindst 4,000 Kr., saaledes væsentligst komme an paa, med hvilket fast Indtægtsbeløb Bemyttelsen af Bølg og Jord billigvis kan ækvivaleres. Jordlodden, der udgjør 33 Tdr. Land og hvoraf i Statter og Afgifter spares ca. 300 Kr. årlig, har under de sidste Aars midlertidige Forhold med Finansministeriets Tilladelse været udleiet af de Konstituerede, og der har i Leieafgift, inklusive Naturalhjælper, men med Fradrag af Statter og Afgifter, i de to forudgaaende og i indeværende Aar været svaret henholdsvis 760, 1,050 og 1,217 Kr. Den betydelige Forhøielse af Afgiften i de to sidste Aar hidrører fra, at Jorden i disse har været udleiet til Naboen, et Forhold, hvorpaa der jo ikke kan gjøres Regning, ligesom overhovedet en Bortleiem af Embedsdrag er mindre ønskelig. Under et saaledes modificeret Hensyn til de nævnte Leieafgifter, hvorved endvidere maa tages i Betragtning, at Vedligeholdelsen af Aulshyngningerne ikke har paahvilet Leieren, men Embedsmænd selv, tør man betragte det som sikert, at et Ækvivalent af 800 Kr. snarere er for høit end for lavt, naar Jorden — som Reglen og Forudsætningen bør være — drives af Embedsmænd selv, og denne selvfølgelig udreder Statter og Afgifter. Tages der Hensyn til, at Aauningsbygningen er baade ubevæmt og navnlig langt vidtløftigere og større i Værelsernes Dimensioner, end der svarer til de Forhold, hvorunder en Familie med den her forudsatte Indtægt maa indrette sig, saa at Husholdningsudgiften — navnlig til Brandsel, men ogsaa i andre Henseender — bliver større end ellers fornødent, ligesom ogsaa den indre Vedligeholdelse, der i hvert Fald i Enhold til Lønningsloven af 26de Marts 1870 Nr. 2 maatte paahvile Brugereren, derved bliver usforholdsmæssig stor, formenes det, at Friboligen ikke kan anslåas til at ækvivalere et høiere årligt Indtægtsbeløb end 3 à 4,000 Kr., ifær da den indre Vedligeholdelse af de vidtløftige Kontorlokaler, som selvfølgelig ogsaa maa paahvile Brugereren, ikke er tagen med i Beregning i det foransaaende Overslag over Kontorudgifterne og derfor her maa bringes i Afslag paa Bølgens Nettoverdi.

Kommer nu hertil de ovenvænte Procenter af Stempelpapirsalg, saaledes at efter Vedtægt  $\frac{1}{3}$  deraf beregnes som medgaaende til Kontorudgifter, vil der altsaa for at forstaae Jiltalbestyreren en Nettoindtægt af mindst 4,000 Kr. behøves et Honorar af 2,800 Kr. og et Kontorholdsvederlag af 3,500 Kr.

Til Frederiksborg Amtstue maa, som alt bemærket, overgaa Refognitionsprocenterne og Honoraret for Oppebørsel af Brandhjælpspenge, henholdsvis ca. 260 og 620 Kr., tilsammen henimod